

Pannenkoeken:

Ik was bij vrienden op bezoek en daar waren de kinderen pannenkoeken aan het eten.

Die papa vroeg aan mij: 'Lust jij pannenkoeken?' Waarop ik 'ja' zei. Een tijdje later kreeg ik een pannenkoek onder mijn neus geduwd en werd ik verwacht dat op te eten. Ik had dat helemaal niet zien aankomen. Ik heb alleen maar gezegd dat ik het lust. Niet dat ik er een wilde eten. Hij heeft ook helemaal niet gevraagd of ik een pannenkoek wilde eten.

Iets herkennen:

Ik heb twee hondjes waar ik vaak mee ga wandelen.

Op een dag werd ik onaangenaam verrast. Ik had een vaste wandelroute en de hondjes deden dan hun behoefte op dezelfde plaats. Ik nam dan het zakje gevuld mee en op de terugweg stak ik het telkens in een hondenvuilbakje langs de weg. Tot ik op een dag hetzelfde wilde doen, maar dat vuilbakje was plots weg. Er stond een brievenbus op exact dezelfde plaats en aan dezelfde paal bevestigd. Er kleefde een sticker op met de tekst: Ik ben een brievenbus, geen hondentoilet.

Slik zeg! Ik heb langer dan een jaar de kakjes van mijn honden in een brievenbus gedeponneerd. Ik heb het nooit herkend als brievenbus.

Gelukkig?

Veel vrienden bewonderen mij omdat ik zo dicht bij mijn gevoel leef. Als ik iets doe dat ik niet wil of niet kan of ingaat tegen mijn gevoel dan wordt dat veel meer afgestraft dan bij een doorsneemens. Ik kan het niet want alles in mij reageert met verzet. Dus ik doe het niet en probeer zo trouw mogelijk aan mezelf te zijn. Vaak lukt dit me vrij goed, na veel vallen en opstaan in het verleden. En daar zijn velen soms zelfs jaloers op. Dat ik het gewoon doe wat zij al zo lang willen maar niet durven. Ik probeer zo veel mogelijk in overeenstemming te leven met wat ik vanbinnen voel. Dat is enorm verrijkend. Ik haal veel uit het leven met deze levenswijze.